

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 25.9.2013
COM(2013) 656 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

**относно възможни нови изисквания за етикетиране на текстилните продукти и
във връзка с проучване относно алергенните вещества в текстилните продукти**

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

относно възможни нови изисквания за етикетиране на текстилните продукти и във връзка с проучване относно алергенните вещества в текстилните продукти

1. Въведение

Регламент (ЕС) № 1007/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г. относно наименованията на текстилните влакна и свързаното с тях етикетиране и маркиране на текстилните продукти по отношение на техния влакнест състав¹ (наричан по-долу „Регламентът за текстила“ или „регламентът“) е единственият специфичен за сектора законодателен акт на ЕС, приложим по отношение на текстилните продукти². Той определя условията и правилата за етикетирането и маркирането на текстилните продукти, и правилата относно наименованията на текстилните влакна. Той е приложим по отношение на всички продукти със съдържание на текстилни влакна не по-малко от 80 % от общата маса, включително необработени, полуобработени, обработени, полуфабрични, полуготови или готови продукти.

В член 24 от Регламента за текстила се изисква Европейската комисия да представи на Европейския парламент и на Съвета до 30 септември 2013 г. доклад, придружен по целесъобразност от законодателни предложения, „относно евентуални нови изисквания за етикетиране, които да се въведат на равнище на Съюза с оглед предоставяне на потребителите на точна, уместна, понятна и сравнима информация относно характеристиките на текстилните продукти“. В доклада са разгледани, наред с другото, схема за етикетиране за произход, хармонизирана система за етикетиране за поддържането на текстилните продукти, единна система за етикетиране за размер на текстилни продукти в рамките на Съюза, посочване на алергенни вещества, електронно етикетиране и други нови технологии, езиково независими символи или кодове за обозначаване на текстилните влакна. Тъй като с член 12 на Регламента за текстила се въвежда изискване за етикетиране на текстилни продукти, съдържащи нетекстилни части от животински произход, също така е разгледано евентуалното етикетиране или маркиране на кожени продукти. Освен това съгласно член 25 от регламента от Комисията също така се изисква да извърши проучване, за да оцени дали съществува причинно-следствена връзка между алергичните реакции и химическите вещества или смеси, използвани в текстилните продукти, и където е целесъобразно, да представи законодателни предложения.

Настоящият доклад беше изготвен въз основа на резултатите от проучванията, извършени от името на Европейската комисия. Тези проучвания анализират различни системи за етикетиране за текстилни и кожени продукти, както и причинно-следствената връзка между алергиите и химическите вещества в готовите текстилни продукти. Резултатите от тези проучвания бяха подробно обсъдени с експерти от държавите членки, промишлеността и други заинтересовани страни, по-специално чрез

¹ OJ L 272, 18.10.2011 г., стр.1 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:272:0001:0064:BG:PDF>

² Регламентът за текстила отменя директиви 73/44/ЕИО, 96/73/ЕО и 2008/121/ЕО, считано от 8 май 2012 г. Преходният период за текстилните продукти, които са в съответствие с разпоредбите на Директива 2008/121/ЕО и които са пуснати на пазара преди влизането в сила на регламента, изтича на 9 ноември 2014 г.

експертната група по наименованията и етикетирането на текстилните продукти³. В проучването относно етикетирането на текстилните продукти се отчитат резултатите от проучване, проведено от името на Генералната дирекция за вътрешни политики на Европейския парламент⁴ през 2010 г. В настоящия доклад се отчитат съществуващите съответни европейски и международни стандарти, както и интереса на малките и средни предприятия (МСП). Той включва преглед на текстилната и шивашката промишленост в глава 2, обобщен преглед на евентуалните нови изисквания за етикетиране (член 24) и основните констатации от проучването на химическите вещества (член 25) съответно в глави 3 и 4, както и заключения — в глава 5.

2. Преглед на текстилната и шивашката промишленост в ЕС

Промишлеността на потребителски стоки на ЕС с иновативен дизайн обхваща широк кръг сектори, а именно текстила и шивашките изделия, кожените изделия и обувки, стоките за отдих (спорт, игри и играчки), бижутата, вътрешната украса и т.н. В нея работят повече от половин милион предприятия, които са ангажирани във веригата за създаване на стойност (включително в проектирането, разработването на продукти, производството, дистрибуцията и търговията на дребно). Заедно те генерират общ годишен оборот от около 500 милиарда евро и около 5 милиона работни места в ЕС.

Европейската текстилна и шивашка промишленост е силно диверсифициран⁵ и обусловен от иновациите и творчеството сектор, съставен предимно от МСП: заетите в тази сфера предприятия са имали средно 10 работници през 2009 г., в сравнение с 18 работници в началото на десетилетието. През 2011 г. секторът се е състоял от повече от 185 000 дружества, в които са били заети 1,7 милиона души в Европа и които са имали общ оборот от 152 милиарда евро⁶. На фона на силната световна конкуренция европейските предприятия все по-често се насочват към проучванията, развойната дейност и иновациите (RD&I), за да поддържат и подобряват своята устойчива конкурентоспособност. След повече от 15 години на дълбоки структурни промени специализираните продукти с висока добавена стойност понастоящем представляват значителна част от дейността на сектора. Сериозните усилия в областта на RD&I подобриха равнището на познания и устойчивостта на текстилните предприятия, по-специално на онези, които предоставят „адаптирани“ решения за нови приложения и услуги в секторите със специфични изисквания, като здравеопазване, гражданско строителство, автомобилната и авиационната и космическата промишленост.

През последните 15 години текстилната и шивашката промишленост подобри своята енергийна ефективност с около 35 %, както на единица продукция, така и на добавена стойност, което е значително над средната стойност за производствения сектор като цяло. Този сектор обхваща пазарните сегменти на облеклото, текстилните изделия за

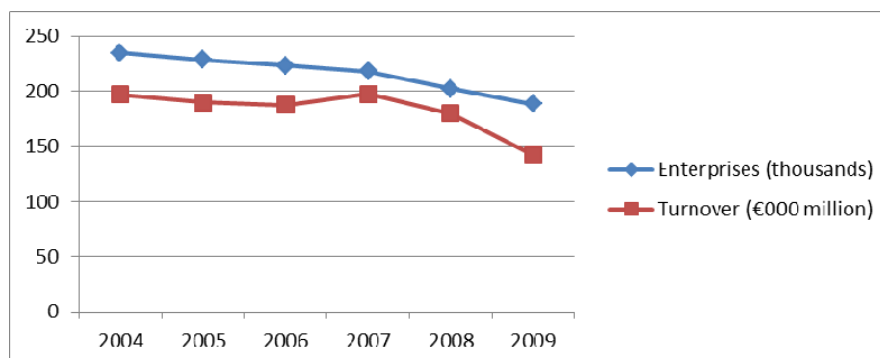
³ Протоколите от заседанията на експертната група по наименованията и етикетирането на текстилните продукти са на разположение на http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/textiles/documents/index_en.htm

⁴ Проучването на Европейския парламент относно етикетирането на текстилните продукти е на разположение на <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201108/20110825ATT25276/20110825ATT25276EN.pdf>

⁵ Това включва разнообразни дейности, като производство на изкуствени влакна, предене (свързано с първичната обработка на влакната или интегрирано в производството на тъкани), тъкане (често интегрирано в багрено и апретурата) и плетене, и апретура (включително и багрене, печатане, нанасяне на покритие и ламиниране)

⁶ Евростат

вътрешно обзавеждане и техническия текстил, като всеки от тях създава приблизително 1/3 от общия оборот/общите приходи. В ЕС обаче балансът клони в полза на техническия текстил⁷, сегментът, в който ЕС има сравнително конкурентно предимство спрямо търговските си партньори. Текстилната и шивашката промишленост като цяло има дял от 3 % от добавената стойност и от 6 % от заетостта в цялата сфера на промишлеността. Видимата производителност на труда на сектора се е подобрила от около 40 % до 46 % през периода 2004—2009 г. Равнището на инвестициите на единица добавена стойност е останало стабилно, възлизайки на около 11 % през този период.

Фигура 1 – Брой на предприятията и оборот на текстилната и шивашката промишленост (2004—2009 г.)

Източник: Евростат

След петгодишен период на спад текстилната и шивашката промишленост изглежда се е възстановила до известна степен от въздействието на финансовата криза, но тази тенденция все още не е потвърдена с данни от 2012 г. Основните фактори и проблеми, които оказват влияние върху конкурентоспособността на текстилната и шивашката промишленост, са същите, които засягат и другите сектори. Достъпът до финансиране, по-специално, е от решаващо значение, за да се осигурят инвестиции за модернизиране на производствените съоръжения и за разработване на по-високи гами от продукти с иновативен дизайн, насочени към съществуващите или нови пазари. Недостигът на квалифицирана работна ръка е друг важен проблем не само за текстилната и шивашката промишленост, но и за цялата преработвателна промишленост. Някои въпроси, като например правата на интелектуална собственост и тяхното нарушаване, изискват повече решения, насочени конкретно към текстилната и шивашката промишленост или специфични за отделните сектори. Като част от пътя напред предприятията активно работят по технологичните и нетехнологичните иновации, като разработват иновативни дизайни, търговски марки и качествени продукти, и изнасят, за да компенсират по-слабото търсене в ЕС. Секторът става все по-конкурентен.

⁷

В сектора на техническия текстил с около 15 000 дружества са заети около 300 000 работници. Основните пазари, в които този сектор има приложение, включват: селското стопанство, горското стопанство и аквакултурите; строителството и изграждането; функционалните компоненти на облекло и обувки; продуктите от геотекстил и инженерството; мебелните компоненти и подовите настилки; филтрирането и продуктите за промишлена употреба; хигиената и медицината; транспортно оборудване и обзавеждане; опазването на околната среда; пакетирането и съхранението; личните предпазни средства и защитата на имуществото; спорта и отдиха.

3. Настоящото положение и констатациите относно вероятните промени по отношение на етикетирването

В този раздел се прави преглед на настоящите изисквания относно етикетирването на текстилните продукти и оценка на необходимостта от евентуални нови изисквания и на целесъобразността и осъществимостта на хармонизиране на етикетирването и маркирането на текстилните и кожените изделия.

Според Регламента за текстила текстилните продукти, които се предлагат на пазара на ЕС, трябва да имат етикет или маркировка, които да посочват влакнестия състав, като използват наименованията на влакната, изброени в приложение I към регламента. Наименованията на влакната и процентното съдържание от масата на всички съставни влакна трябва да бъдат указани в низходящ ред. Изискванията за етикетирване и маркиране на влакнестия състав се прилагат за текстилни продукти и текстилни компоненти със съдържание на текстилни влакна не по-малко от 80 % от общата маса. Регламентът не урежда други аспекти на етикетирването и маркирането. Кожените продукти не подлежат на изисквания за маркиране и етикетирване⁸, с изключение на обувките, които са обхванати от Директива 94/11/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (Директивата за обувките)⁹. Някои категории текстилни продукти, включително килими и други подови настилки и продукти за декорация на дома, също попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 305/2011 за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти¹⁰.

Нуждата от възможни нови изисквания за етикетирване се оценява въз основа на проучвания, извършени от името на Комисията и проверени и допълнени от задълбочени обсъждания¹¹ с широк спектър от заинтересовани страни. Тъй като проучванията относно евентуалното хармонизиране на етикетирването представляват проучвания за осъществимост с цел предоставяне на информация за потенциалното извършване на оценка на въздействието, вариантите на политика са по-многобройни и по-общо определени, отколкото биха били на етапа на официалната оценка на въздействието. Тези изследвания предоставят добър преглед на потенциалните въздействия и ползи от новите изисквания. Примерите позволиха извършването на оценка на необходимостта от допълнителна обоснована оценка на разходите и ползите.

Тъй като член 24 от Регламента за текстила предвижда, че евентуалните насочени към потребителите¹² изискванията за етикетирване следва да бъдат разгледани при консултации със съответните заинтересовани страни, в проучването относно етикетирването на текстилните продукти¹³ бе включено и потребителско проучване и интервюта със заинтересованите страни¹⁴; в него бяха оценени различните варианти за етикетирване и маркиране, както следва:

⁸ Продуктите със съдържание на текстилни влакна по-малко от 80 % от общата маса попадат извън обхвата на Регламента за текстила и не са предмет на изисквания за маркиране и етикетирване. Такъв е случаят, например, с продуктите, които се състоят тегловно от 79 % кожа.

⁹ ОВ L 100, 19.4.1994 г., стр.37 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1994L0011:20070101:BG:PDF>

¹⁰ ОВ L 88, 4.4.2011 г., стр. 5 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:088:0005:0043:BG:PDF>

¹¹ Среци (бележка под линия 3) и проучване сред потребителите (бележка под линия 14)

¹² Член 24.1 – „с оглед предоставяне на потребителите на точна, уместна, понятна и сравнима информация“

¹³ Проучването относно етикетирването на текстилните продукти е на разположение на http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/textiles/files/studies/study-report-labelling-textile_en.pdf

¹⁴ Както е посочено в проучването относно етикетирването на текстилните продукти, беше проведено допитване сред потребителите в седем държави членки с повече от 3500 участници

а) Схема за етикетиране на произхода

Етикетирането на произхода е от интерес за потребителите. В момента не е уместно провеждането на задълбочено обсъждане на целесъобразността на въвеждането на схема за етикетиране на произхода в Регламента за текстила поради неотдавнашното приемане на Предложение на Комисията за Регламент относно безопасността на потребителските стоки¹⁵, в което Комисията изразява намерението си да създаде общоевропейска и междусекторна схема, в която се включва страната на произход, както и други аспекти на проследимостта. Това развитие бе прието положително от значителен брой заинтересовани страни, включително в текстилния сектор.

б) Система за етикетиране за поддържането на текстилните продукти

Потребителите дадоха най-висок приоритет на определянето на най-добрия начин за поддържане на текстилните продукти. По принцип те са запознати и разбират сегашната система за етикетиране, приета от частния сектор. Тази доброволна и утвърдена в световен мащаб система е притежавана и контролирана от заинтересованите страни и в е основата на стандарта EN ISO 3758:2012 (Текстил — кодови символи за етикетиране за поддръжка) и други схеми (например в САЩ). Очакваните ползи от законодателния (задължителния) подход са само ограничени и, в зависимост от способността на предприятията да поемат разходи, не могат да надхвърлят вероятното прехвърляне на разходите на крайните потребители. Би било от полза да се подобри функционирането на сегашната система, за да може тя да служи по-добре на нуждите на потребителите, например чрез използване на нови символи и, когато е уместно, чрез повишаване на осведомеността (например за прането на дрехи при ниски температури), което частният сектор прави при всички случаи.

в) Система за етикетиране за размер

Определянето на правилния размер е от особена важност за потребителите. Те са запознати с различните съществуващи доброволни системи, а предприятията и обществените организации предоставят таблици на съответствието. Въпреки трудностите, бяха разработени европейски и международни стандарти (ISO), а именно стандартът EN 13402, който определя кодова система за означаване на размера на дрехите. От една задължителна система могат да се очакват ограничени ползи в сравнение с единна основана на стандарти система за целия ЕС. Трябва да се постави акцент върху продължаване и завършване на текущата работа по стандартизация. Когато е уместно, съответните заинтересовани страни и публичните органи биха могли да предоставят подкрепа за преодоляване на трудностите и постигане на по-широк консенсус за основана на стандарти система.

г) Обозначаване на наличието на алергенни вещества

Наличието на алергенни вещества в готовите текстилни продукти и рисковете от тях е въпрос от значение за много потребители. Вече съществуват няколко доброволни схеми за сертифициране и етикетиране на съдържанието на химически вещества, чрез които потребителите се осведомяват за наличието (или по-скоро липсата, в някои продукти) на тези вещества. Нивата на концентрация, които могат да предизвикат алергични реакции при изложени на такова въздействие групи лица, обаче не са установени за всяко вещество, което може да бъде открито в текстилните продукти. Следва да се търсят научно обосновани епидемиологични данни. Все още е налице неяснота,

¹⁵ COM(2013) 78 final — Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно безопасността на потребителските продукти и за отмяна на Директива 87/357/ЕИО на Съвета и Директива 2001/95/ЕО от 13.2.2013 г.

особено във връзка с причинно-следствената връзка между текстилните продукти и алергичните прояви у населението, излагането на потребителите и променливостта на алергичните реакции в зависимост от дозата при различните хора, както и химическите вещества, които остават в готовите текстилни продукти. Понастоящем тази неяснота е реално препятствие за предоставянето на потребителите на точна, подходяща и съпоставима информация за реалните рискове, свързани с наличието на химически вещества в текстилните продукти. За да бъде ефективна, тази информация трябва да бъде разбираема и съдържателна за всички потребители. Повече надеждна и проверима информация също е необходима, за да се удостовери дали са спазени изискванията за съответствие, да се осъществява надзор на пазара и да се прилагат мерки за привеждане в изпълнение. Съществуващото хоризонтално законодателство, по-специално Регламент (ЕО) № 1907/2006 относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH)¹⁶ и Регламент (ЕО) № 1272/2008 относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси (КЕО)¹⁷, както и друго законодателство (например в областта на козметиката, биоцидите, пестицидите), би могло да предостави решение в отговор на рисковете от определени вещества в текстилните продукти.

д) Електронно етиктиране и други технологии и езиково независими символи или кодове (за идентифициране на влакна)

Редица нови и иновативни технологии и инструменти за предоставяне на информация, например 2-D кодове и радиочестотна идентификация (RFID), вече са на разположение в търговската мрежа и да се прилагат по отношение на хранителните и текстилните продукти. Експериментирането от страна на големите компании за търговия на дребно в области като например материални запаси, поръчки и управление на връзките с клиенти показва интересни резултати. Необходими са обаче икономически по-ефективни и достъпни решения за широко използване от страна на МСП. Ползите от законодателен (задължителен) подход за потребителите се възприемат като ограничени, а разходите — все още твърде високи. Отделните предприятия следва да имат възможност да избират между различни конкуриращи се системи.

е) Други видове етиктиране и етиктиране за автентичност на кожените изделия

Комисията разгледа и други видове етиктиране, които не са изрично посочени в член 24 от регламента, по-специално етиктиране за органични, екологични, социални, запалими и автентични продукти. Бе установено, че потребителите са наясно с различните съществуващи стандарти и международни, национални или европейски схеми, например етиктиране на органични продукти (частна система), екологични продукти (екомаркировка на ЕС, „Северния лебед“ (Nordic Swan), „Синия ангел“ (Blue Angel) и т.н.), социални продукти (стандарт ISO 26000). Няколко екологични маркировки вече включват ограничение на използването на опасни вещества, които могат да имат отрицателно въздействие за околната среда и да предизвикат алергични реакции. Поради това интересът на потребителите към сходни схеми за етиктиране на равнище ЕС по силата на Регламента за текстила, бе нисък. От друга страна, резултатите от проведено проучване сред потребителите и производителите относно етиктирането на кожените изделия¹⁸ показва, че съществуват особени ползи от

¹⁶ ОВ L396, 30.12.2006 г., стр.1 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:396:0001:0849:EN:PDF>

¹⁷ ОВ L353, 31.12.2008 г., стр.1 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:353:0001:1355:BG:PDF>

¹⁸ Проучването относно етиктирането на кожените изделия е на разположение на http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/leather/files/study-report-labelling-leather_en.pdf

етикетирането за автентичност на кожените изделия. Затова Комисията наскоро започна процес на оценка на въздействието с цел внимателно да оцени разходите и ползите от различните възможни политики, включително от законодателен подход, в областта на етикетирането за автентичност на кожените изделия. Въз основа на резултатите от тази оценка на въздействието, Комисията ще реши дали следва да предложи действия на равнище ЕС.

4. Проучване относно алергенните вещества

Съгласно член 25 от Регламента за текстила Комисията получи мандат за проучване на евентуална причинно-следствена връзка между алергиите и химическите вещества или смеси, използвани в текстилните продукти, както и въз основа на това проучване¹⁹ да представи законодателни предложения, ако е необходимо, в светлината на съществуващото законодателство. В съответствие с този член в проучването бяха взети предвид заключенията от изследванията, извършени на равнището на държавите членки, и то бе съсредоточено върху химическите вещества в готовите текстилни продукти, но не и върху текстилните влакна и платове. Свързаните със здравето аспекти и оценката на риска от химикалите също така не бяха част от проучването. Въз основа на резултатите от проучването настоящият раздел разглежда възможните варианти за разрешаване на бъдещите притеснения проблеми с алергенните вещества в текстилното производство.

По-голямата част от текстилните продукти могат да се считат за безопасни²⁰, макар че сенсibiliзираните лица развиват алергични реакции към текстилни влакна, или към вълната като такава, или към определени химически вещества (или смеси), използвани в производството на текстилни продукти. Установено е, че около 1—2 % от всички контактни алергии са свързани с текстила²¹ (той е на четвърто място след козметичните продукти²², металните аксесоари и фармацевтичните продукти). Около 2/3 от свързаните с текстила случаи на алергии се дължат на дисперсни багрила, някои от които могат да причинят алергичен контактен дерматит (АКД) при сенсibiliзирани лица. Настоящото равнище на научно познание показва, че някои смоли за обработка на текстил могат да изпускат вещества, които причиняват АКД при сенсibiliзирани лица. Много текстилни добавки и спомагателни вещества представляват сенсibiliзатори в редки случаи, а реактивните багрила нямат сенсibiliзиращ потенциал. Съществуват вещества, класифицирани въз основа на присъщите си свойства като сенсibiliзиращи или дразнещи кожата, които могат да останат в готовите текстилни продукти.

¹⁹ Проучване относно причинно-следствената връзка между алергичните реакции и химическите вещества или смеси, използвани в текстилните продукти
http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/textiles/files/studies/study-allergic-reactions-textile_en.pdf

²⁰ През 2012 г. повечето от уведомленията в Система на Съюза за бърз обмен на информация (RAPEX) относно текстила и облеклата се отнасяха до риска, свързан с използването на връзки, а не до химическите вещества.

²¹ Информационен бюлетин на BfR № 018/2007
http://www.bfr.bund.de/cm/349/introduction_to_the_problems_surrounding_garment_textiles.pdf

²² „Може да се изчисли, че честотата на контактните алергии към ароматните съставки за населението в Европа е 1—3 %“. Становище на Научния комитет по безопасност на потребителите (НКБП) относно алергенните ароматни вещества в козметичните продукти, стр. 7. Становището на НКБП SCCS/1459/11 е на разположение на http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_102.pdf

На този етап не е възможно да се направи генерално заключение относно това дали съществува причинно-следствена връзка между алергичните реакции и химическите вещества, които се използват и които остават в готовите текстилни продукти. Продължава да съществува несигурност относно действителното освобождаване и безопасния праг на концентрация на сенсibiliзиращи и дразнещи химически вещества върху готовите текстилни продукти, което затруднява предоставянето на точна и подходяща информация относно рисковете за потребителите. Освен това е необходима оценка на риска, за да се установи дали тези вещества представляват неприемлив риск, изискващ действие, в контекста на процедурата за ограничаване съгласно REACH. Епидемиологичните данни, които са били обект на партньорски оценки, са оскъдни²³ и, когато са налични, не са актуални.

По-голямата част от веществата, използвани в текстилното производство и присъстващи в готовите текстилни продукти, не са със сенсibiliзиращо, нито с дразнещо действие²⁴. Съществуват пораждащи безпокойство вещества²⁵, чието използване е ограничено или забранено в действащото законодателство на ЕС (например REACH, Регламента относно козметичните продукти, регламентите относно детергентите, и знакът за екомаркировка на ЕС). По отношение на веществата, пораждащи сериозно безпокойство (SVHC), в края на 2012 г., в сътрудничество с Европейската агенция по химикалите и държавите членки, Комисията разработи пътна карта на SVHC²⁶ за идентифициране на всички тези SVHC, които са от значение за ЕС и за включването им в списъка на веществата — кандидати за разрешителна процедура по силата на Регламента REACH до 2020 г. Пътната карта предвижда първоначална скрининг процедура за премахване на приоритетността на вещества, които *inter alia* не са произведени и/или използвани в ЕС, следвана от анализ на вариантите за управление на риска, за да се определи най-подходящия начин за справяне с потенциалните рискове. Когато е целесъобразно, този анализ ще предложи допълнителни действия в рамките на или извън REACH. Всеки евентуален регулаторен подход трябва да се основава на надеждна, проверима и лесно разбираема информация, за да доведе до желаните ползи за потребителите и предприятията и да улесни съответствието с изискванията, привеждането в изпълнение и надзора на пазара.

Бъдещите действия вероятно ще се съсредоточат върху насърчаването на научноизследователската дейност в областта на алтернативните вещества без алергизиращо действие и оценката на експозицията и риска, както и справяне с несигурността по отношение на веществата, които могат да бъдат освободени от готови текстилни изделия, и концентрациите/граничните стойности за защита срещу алергии. Също така, работата, извършена за изпълнението на пътната карта на SVHC, би могла да представлява част от възможните последващи действия във връзка с проучването относно връзката между алергичните реакции и химическите вещества в текстилните продукти. Работата във връзка с пътната карта на SVHC ще включва създаването на ad

²³ „Данните от експериментите, предназначени да установят дозите, предизвикващи алергични реакции у хората, са много ограничени в няколко отношения.“ Становище SCCS/1459/11 относно алергенните ароматни вещества в козметичните продукти, стр. 8

²⁴ Бяха идентифицирани около 70 алергенни вещества, доклад KEMI № 3/13 <http://www.kemi.se/Documents/Publikationer/Trycksaker/Rapporter/Rapport-3-13-textiles.pdf>

²⁵ Вещества, пораждащи безпокойство, са: канцерогенни, мутагенни и токсични за репродукцията вещества (КМТР), устойчиви биоакмулиращи и токсични вещества (УБТ), вещества, нарушаващи функциите на ендокринната система, и др.

²⁶ В пътната карта на SVHC се определя процесът за установяване и оценка на няколко категории потенциални SVHC, включително сенсibiliзатори. (<http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/13/st05/st05867.en13.pdf>)

нос група за координация с цел скрининг на сенсibiliзаторите и определяне на тези от тях, които могат да бъдат SVHC. Тази група може да направи преглед на списъците на веществата, намиращи се в текстилните продукти, изготвени в контекста на проучването по член 25, и ако е уместно, да ги включи в по-нататъшно приоритизиране и анализ на вариантите за управление на риска.

5. Заключение

Проучванията, извършени от името на Комисията, и консултациите с широк кръг от заинтересовани страни показват, че разработването на нови инициативи за определяне на нови изисквания за етикетиране на текстилните продукти, е от интерес за потребителите.

Въз основа на извършените оценки обаче Комисията заключава, че изискванията относно етикетирането, изброени по-долу, не е необходимо да бъдат разглеждани в Регламента за текстила, като се има предвид, че понастоящем те съществуват или са в процес на разработване по силата на други регулаторни или нерегулаторни рамки: i) етикетирането за поддържането на текстилните продукти и за техния размер се урежда от доброволни схеми или от стандарти; ii) работата по стандартизация по-специално напредва в посока на хармонизирана система за означение и кодиране на размера на равнище ЕС и на международно равнище; и iii) етикетирането на страната на произход е в процес на разглеждане в рамките на предложението на Комисията за Регламент относно безопасността на потребителските стоки, с което се осигурява междусекторно решение на въпросите, свързани със страната на произхода и с проследимостта (член 7 от регламента).

Що се отнася конкретно до изискванията за етикетиране за алергенни вещества, използвани в текстилното производство, Комисията заключава, че е важно полагането на допълнителни усилия в изследванията и внедряването на алтернативни вещества без алергизиращо действие. Въпреки че вече съществуват някои доброволни схеми за етикетиране, чрез които се информират потребителите за наличието на опасни вещества (включително алергенни вещества) в текстилните продукти, следва да бъдат направени допълнителни проучвания във връзка със схемите за етикетиране и други инструменти за предоставяне на информация за алергените. Също така следва да бъде оценена необходимостта от допълнителни мерки за контрол на наличието на вещества (по-специално сенсibiliзатори), които се съдържат в готовите текстилни продукти и могат да бъдат освободени от продуктите. Ако е уместно, тя следва да бъде разгледана в съответните съществуващи актове на ЕС относно химическите вещества, и по-специално в рамките на Регламента REACH. Ще бъдат взети предвид резултатите от паралелните процеси, като например текущото преразглеждане на критериите за екомаркировка на ЕС за текстилни продукти.